

Dionizy Kosiński

Piaski, gm. Zduny, woj. kaliskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 215-216

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wszystkie pochówki końskie zorientowane były na osi S-N z czaszką od południa i zawierały tylko żelazne wędzidła.

Zostały odkryte dalsze stopy ciałopalne odznaczone nr nr 153, 159 i 162. Rysowały się one na powierzchni w kształcie wydłużonych owali; występowały w nich duże ilości węgla drzewnych.

Wszystkie groby jamowe ciałopalne, ludzkie były uszkodzone i zawierały niewielkie ilości przepalonych kości ludzkich oraz nieliczne skorupy.

Nie wyjaśnionym okazał się obiekt nr 161. Był to duży kamień o wadze kilkuset kilogramów leżący płasko. U podstawy, nie na całym obwodzie, otaczał go wieniec kamieni małej i średniej wielkości. Pod jednym z kamieni wieńca znajdowały się kawałki nożyka żelaznego silnie skorodowanego. Kamień leżał w czystym piasku, pod nim nic nie odkryto.

Prace na cmentarzysku zostały zakończone.

OPOKI, gm. Aleksandrów Kujawski
woj. włocławskie
Stanowisko 7

patrz
epoka brązu

OTŁOCZYN
woj. włocławskie
Stanowisko 5

patrz
neolit

PIASKI, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Krotoszyńskie Towarzystwo
Kulturalne

Badania prowadził mgr Dionizy Kosiński. Finansował WKZ w Kaliszu. Siódmy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne z fazy D.

Kontynuowano badania obwałowań - wykopy ar 42 ów. D i ar 43. Ar 42 ów. D. Wyjątkowo niski poziom wód w tym roku pozwolił zbadać bardzo dokładnie najniższy i najlepiej zachowany poziom konstrukcji przedwala na powierzchni 5 x 4 m. Na calcu - żółty piasek - zalegała warstwa wiórów i innych szczątków organicznych zlepionych mulem ciemnopopielatym, wypełniająca również przestrzeń między elementami konstrukcji drewnianych. Stanowiły ją pionowo wbite pale dębowe, zachowane do wysokości około 60 cm, ze śladami zaciosowania, o grubości 15-20 cm. Rozmieszczone były w dwóch idealnie równych rzędach odległych od siebie o 175 cm, równoległych do wału. Odległości w rzędach od 90 do 190 cm, w każdym rzędzie po cztery pale, a poza tym odkryto po jednym palu w odległości do 50 cm na zewnątrz rzędów. O wewnętrzny rząd opierały się leżące długości ponad 3 m /wchodziły w profile/.

Drugim elementem były deski i bierwiona tworzące

zwartą konstrukcję o powierzchni około 3 m² w granicach wykopu /pozostała część wchodziła w profil/. Spodnia warstwa ułożona była równolegle do kierunku przebiegu wału, wierzchnia prostopadle. Grubość bierwion i desek wynosiła kilka centymetrów. Z ułożenia względem pali należy sądzić, że stanowią one rumowisko lica /?/ wału. Zasadniczo po zewnętrznej stronie rzędu pali leżały w skupiskach drobniejsze gałęzie i wióry. O znacznie mniej regularnym układzie.

Znaleziono kilkanaście ułamków naczyń całkowicie obtaczanych i fragment drewnianej łopaty. Ar 43 ów.CD - powierzchnia wykopu 10 x 5 m. Wykop obejmuje środkową partię wału. Odsłonięto dalsze poziomy nieokreślonej jeszcze konstrukcji kamiennej, znajdującej się wewnątrz wału, a podobnej do wewnętrzznego lica wału. Po zewnętrznej stronie konstrukcji kamiennej stwierdzono trzy stosy o nie regularnym układzie względem siebie. Rozmiary odkrytego w całości stosu wynoszą mniej więcej 5 x 2 m. Przy czym oś dłuższego jest prostopadła do kierunku wału. Układ zbudowanych belek rysował je wyraźnie, jak również odmienny materiał wypełniający. Dominował piasek sypki, żółty. Miąższość zbadanej warstwy wyniosła 80 cm. We wszystkich partiach wału występowały, tworząc często skupiska, ułamki naczyń, kości, węgle drzewne i warstewki spoielanej ziemi.

Badania będą kontynuowane.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. siedleckie
Stanowisko 1 - "Zamek"

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzili prof.dr hab. Jerzy Gąssowski i mgr. Ewa Twarowska z funduszy programu "Akcja Wisła". Drugi sezon badań /pierwszy - sondaż w 1981 roku/. Grodzisko wczesnośredniowieczne VII-X, XI-XII w.

Wobec skromnego zasięgu badań roku poprzedniego /niewielki sondaż 5 x 2,5 m, wykonany jesienią 1981 r. w północnej partii podgrodzia, który dostarczył mało intensywnej warstwy kulturowej datowanej ogólnie na X-XII wiek materiałami ceramicznymi/, prowadzonych na majdanie podgrodzia, założono wykop na jego wschodnim skraju, wkraczający częściowo na wał obronny grodu właściwego od jego zewnętrznej strony. Wykop miał wymiary 20 x 5 m /100 m²/. Wybór okazał się fortunny, dostarczając obfitych źródeł archeologicznych i ważnych obserwacji natury stratygraficznej oraz układu przestrzennego osadnictwa.

W wykopie odsłonięto siedem obiektów układu przestrzennego oraz 12 słupów, z których część należy do konstrukcji wału obronnego. Zaobserwowano również wielowarstwowy wykład stratygraficzny, szczególnie dobrze czytelny w dwóch